

Abstrakt

Bakalářská práce pojednává o fungování Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro v období po sametové revoluci. V květnu a červnu roku 1990 se konal 45. ročník festivalu v atmosféře kulturně-politických změn, které zásadně ovlivnily vyjednávání o jeho nové podobě a následném směřování v nadcházejících letech, a to nejen po stránce dramaturgické, ale i finanční a personální. Tyto proměny bylo možné sledovat na základě změn v programu festivalu, jehož několik verzí je uchováno v Archivu Pražského jara, dále dle studia archiválií a dobového tisku. Pro potřeby této práce byl vytvořen i finální revidovaný program 45. ročníku festivalu, který opravuje a doplňuje údaje uvedené na webových stránkách festivalu. Práce vsazuje získaný materiál do širších teoretických rámců ekonomické transformace, změn v oblasti firemní kultury, ale i muzikologické reflexe vývoje hudebních festivalů a institucí. Nezanedbatelné místo při utváření obrazu minulosti měly vzpomínky jak organizátorů, tak účastníků festivalu z řad hudebníků, se kterými byly vedeny rozhovory. Proměny v dramaturgii jsou sledovány na příkladu několika koncertů, které se zapsaly do vzpomínek pamětníků nebo se jinak výrazně objevovaly v dobovém tisku. Změny v oblasti financování, které se dle archivních dokumentů podařilo vysledovat a identifikovat, jsou ukázány na několika konkrétních případech, které reflektují dění na Pražském jaru. Sleduji i téma kontinuit a diskontinuit, které měly zásadní význam při utváření vyprávění kolem návratu umělců z exilu, ale i změn v oblasti dramaturgie, které byly v roce 1990 představeny.

Klíčová slova: Pražské jaro, hudební festival, Rafael Kubelík, Rudolf Firkušný, Leonard Bernstein, orální historie, financování, dramaturgie